

χης γεννήτωρ. Παρατήρησε την αμέλειαν εις την εργασίαν του, τὴν σπατάλην εἰς τὰ ἐξοδά του, τὸν ἀνοίκειον πλοῦτον τῆς ενδυμασίας του. Τὸν εἶδε πολλάκις μετὰ νύκτα οργίων ἰσως, ἀφυπνιζόμενον μικρὸν πρὸ τῆς δωδεκάτης, με μελανὰ τόξα κατῶθεν τῶν ὀφθαλμῶν, νωθρὸν τὸ σῶμα, νωθρὸν τὸ πνεῦμα. Ἡθέλησε νὰ τῷ κάμῃ ποτε μερικὰς παρατηρήσεις, πλάγιως, κλαυθυμῶς, με πολλὴν πικρίαν καὶ ολίγην οργήν. Ἀλλ' εἶδεν ὅτι ἦτο νωθρὸς καὶ τὴν καρδίαν ὁ τολμητίας ἀπήντησε βαναύσως καὶ ἀποτόμως πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ησυχολήθη εἰτα ἀτάραχος καὶ ἀπαθὴς περὶ τὸν πολυτελὲς καλλωπισμὸν, ὅφ' ὃν θα ἐπεδείκνυε τὴν δειλὴν το κομψὸν τοῦ σῶμα ἀνα τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Ἐκτοτε χρονολογεῖται ἡ εὐγλωττος σκείνη ἀλλὰ πλήρης οδύνης σκυθρωπάσις τοῦ πατρός, ἅμα τῇ ἀστραπτύσει ἐκ τῶν κοσμημάτων ἐμφανίσαι τοῦ υἱοῦ.

Ἔπεται τὸ τέλος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Δ. ΕΒΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΛΕΥΚΗ ΛΟΡΖΥ

[Διήγημα ἐκ τῶν τοῦ Αἰμυλίου Σουθέστρ].

Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.

Β'

Ἡ ἐξομολόγησις τῆς Λευκῆς προὔξεν ἄλλως τε εἰς τὸν νεαρὸν Ῥῶσον πλείονα εὐτυχίαν ἢ ἐκπληξιν. Ὁ ἔρως τῆς νεανίδος προηγήθη τοῦ ἰδικοῦ τοῦ καὶ εἶχεν ἐκδηλωθῇ ἀφελῶς ὥστε οὗτος τὸν ἐνόησεν. Ἄν δὲν ἐξηγήθη ταχύτερον τοῦτο συνέβη διότι καὶ αὐτὸς ἐπὶ πολὺ ἀντέστη.

Πραγματικῶς ἐχρειάζετο ἰσχυρὰ κρίσις εἰς τὴν ψυχὴν ταύτην διὰ νὰ εὕρῃ χῶρον ἐντὸς ταύτης ἀγνὸν αἶσθημα.

Ὁ ὑπὸ τῆς καλλονῆς τῆς Λευκῆς διεγερθεὶς ἔρως διήλθε διαδοχικῶς δι' ὅλων τῶν καθαρισμῶν τῆς σκέψεως πρὶν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ πόθου μέχρι τοῦ ἔρωτος. Ἀφικόμενος ἐκεῖ τέλος, ἀπήντησε τὰς ἀντιστάσεις τῆς λογικῆς. Διὰ νὰ δύναται ν' ἀγαπᾷ τὴν Λευκὴν, δὲν θ' ἀπηνεῖτο ἅπαντα τὰ σχέδιά του, ἀλλὰ θ' ἀπηνεῖτο ἐπίσης καὶ ὁλόκληρον τὸ παρελθὸν καὶ θὰ ἐπεχειρεῖ βίον νέον. Ἔδει νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐλπίδας ἐγγιζούσας εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν, νὰ λησμονήσῃ τὴν οἰκογένειάν του, τὴν πατρίδα του, καὶ τὸν ἰδικὸν τοῦ κόσμον ἵνα συνειθίσῃ ἕτερον.

Ὁ Ἀλέξιος κατὰ πρῶτον ἐφοβήθη τὰς δυσκολίας τοιαύτης μεταμορφώσεως, ἀλλ' αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπιδράσιν τῆς νεανίδος ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ του σχεδόν. Χίλια αἰσθήματα, ἀδρανῆ μέχρι τότε, ἐξηγέρθησαν ἐντὸς αὐτοῦ, ἐν ᾧ τὰ παλαιὰ ποτε ἡσύχαζον ἤρξατο νὰ φοβῶνται, ἐπὶ ἐπόθησε, καὶ ν' ἀγαπᾷ ὅ,τι ἐμίσησεν. Ὡς ἔλεγεν, ἡ ἀνατολὴ μετεβλήθη δι' αὐτὸν, τὸ δὲ φῶς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν ἀλλαχόθεν.

Τότε ἀπεφάσισε τὰ πάντα ν' ἀπαρνηθῇ ὅπως ἀναζητήσῃ, μετὰ τῆς Λευκῆς, εὐδαιμόνιόν τι μονήρας μέρος εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐγνώριζεν ὅτι θὰ προσεπάθουν νὰ παρακολουθήσωσι τὰ ἔχνη του καὶ νὰ τὸν ἀ-

ποσπάσωσι τοῦ παραδείσου του, ἀλλ' ἤλπιζε νὰ ἐνεργήσῃ τοσοῦτον ἡσυχῶς ὥστε νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ.

Ἡ Λευκὴ Λορζύ ὅμως, ἀπ' ἀρχῆς, παρεδόθη ἀμαχητὶ εἰς τὸν ἔρωτά της καὶ εὗρεν ἐν αὐτῷ γλυκυτάτας συγκινήσεις. Τὰ πάντα ἄλλως τε εἰς αὐτὴν ἐτρέποντο ἐπὶ τὸ εὐτυχὲς μέρος. Ἡ ψυχὴ τῆς ὁμοίαζε πρὸς βράχον δεχόμενον ἐντοῖς κόλποις του λασπῶδη ῥύακα ὃν ἀποδίδει διαυγέστατον. Μεστὴ χαρῆς διότι ἐπαρηγόρει τὰς θλίψεις τοῦ Ἀλεξίου, διότι καθησύχαζε τοὺς θυμούς του καὶ ἐνεθάρρυνε τὰς προσπαθείας του, παρέστη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀναγέννησίν του μετὰ τὴν ἡσυχίαν ἀγγέλου, οὐδὲν φοβούμενου, διότι ἀγαπᾷ καὶ πιστεύει εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη ἀταραξία συνέβαλεν, ἰσως περισσότερον ἢ ὅσον πάντα τὰ λοιπὰ, εἰς τὸ νὰ νικήσῃ ὁ νεανίας τὰς ὑποχρεώσεις του, ὡς ἐκ τοῦ παρελθόντος του. Ἡ Λευκὴ ὑπῆρξε πρὸς αὐτὸν οἶονι εὐεργετικὸς ἀστήρ.

Αἱ διὰ τὸν γάμον προετοιμασίαι ἀπῆλθον ἡμέρας τινὰς τὰς ὁποίας οἱ δύο ἐρασταὶ διήλθον ὁμοῦ ἐν τῇ χαρᾷ τῆς ἐλπίδος. Ἐπειδὴ ἦσαν ἄγνωστοι σχεδὸν ἐν Κροζίᾳ, δὲν τοῖς ἐνέβαλον πρόσκομμα, εἰς τὰς στενὰς ὁμιλίας των, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ κόσμου. Ἡ ἀδιαφορία ἀπάντων ἀπεμόνωνε τοὺτους εἰς τὸν ἔρωτά των, ὡς εἰς μαγικὴν τινα νῆσον.

Ἄλλως τε οὐδόλως κατεῖχοντο ὑπὸ ἀνυπομονησίας. Ἀμφότεροι, ἐκ σιωπηλῆς συμφωνίας, ἠρέσκοντο εἰς τὴν παρατασὶν ἡμερῶν τινῶν ἀναμονῆς. Βραδέως ἐβαδίζον ἐν τῇ εὐτυχίᾳ αὐτῶν, βέβαιοι ὄντες ὅτι ὁ μὲν ἀνῆκεν εἰς τὸν δέ.

Διὰ πρῶτην φορὰν ὁ Ἀλέξιος ἐνόει τὴν συστολὴν λεπτῆς τρυφερᾶς ψυχῆς, οἰκονομώσεως τὴν χαρὰν ἵνα γευθῇ ταύτην καλλιτέρον. Ἐκάθητο ἔναντι τῆς Λευκῆς καὶ τὰς μὲν χεῖρας αὐτῆς κρατῶν, τοὺς δὲ ὀφθαλμούς προσηλωμένους ἐπὶ τῶν ἰδικῶν τῆς ἔχων, ἐγκατελείπετο εἰς μακρὰν ἔκστασιν. Ἐνίοτε ἔλεγε πρὸς τὴν νεανίδα.

— Ὁμίλει!

Ἐκείνη ἐψιθύριζε τὸ ὄνομα τοῦ καὶ αὐτὸς ἄφωνος καὶ μεμαγευμένος ἤκουε τῆς φωνῆς ταύτης, οἶονι ἐκείνης οὐρανοῦ τινὸς πνεύματος. Τί τὸν ἐνδιέφερε τότε ὁ βίος καὶ ἡ σκέψις; Μὴ δὲν εἶχε τὰ θεῖα τῆς νεότητος ὀνειροπολήματα καὶ τὰς πρῶτας τῆς καρδίας ἀκτῖνας!

Ἐσπέραν τινὰ ὅμως κατέλιπε τὴν Λευκὴν ταχύτερον τοῦ συνήθους. Ὁ γάμος ἔμελλε νὰ τελεσθῇ τὴν ἐπιούσαν, λίαν πρωΐ, καὶ ἀμφότεροι ἡσθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ μείνωσι μόνοι. Ὁ Ἀλέξιος ἐτρέπη τὴν πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον ἐν ᾧ κατῴκει ὁδόν.

Ὁ ἀήρ ἦτο θερμὸς, ἡ νύξ σκοτεινὴ καὶ μακρόθεν ἤκούετο ἀπὸ τοῦ κόλπου ὁ μελαγχολικὸς ῥόχθος. Σπανίως συμβαίνει νὰ μὴ μᾶς ἐμβάλῃ εἰς συγκεχυμένους φόβους ἢ προσέγγις τῆς πρὸ πολλοῦ ποθουμένης εὐτυχίας. Λυπηρὸς φόβος κατεῖχε τὸν νεανίαν ἡσθάνετο τὸν πόθον ἐκεῖνον τῆς μονώσεως καὶ τῆς σιγῆς, τὸν καταλαμβάλλοντα ἡμᾶς ἐνίοτε, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν

διατί. Ἀντὶ νὰ εἰσέλθῃ, ὡς συνήθως, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παύλου, διηυθύνθη πρὸς τὸ μονήρας δωμάτιον ἐν ᾧ κατῴκει.

Ἀλλ' ἐξεπλάγῃ λίαν ἰδὼν ὅτι τοῦτο ἦτο περρωτισμένον, ὠθήσας δὲ ταχέως τὴν ἡμιανεωγμένην θύραν εἶδε ξένον τινὰ καθήμενον, καὶ ἐστραμμένα τὰ νῶτα ἔχοντα πρὸς τὴν θύραν.

Εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσελθόντος νεανίου πραξεννηθέντος κρότου, ἐκεῖνος ἠγέρθη ἀποτόμως. Ὁ Ἀλέξιος ὑπεχώρησε ῥῆξας κραυγὴν ἐκπληξέως, ἅτε ἀναγνώρισας τὸν Ἰβάν Βόργον.

— Σὺ ἐδῶ; εἶπεν ἐκπληκτος.

— Σὲ περιέμενον, ἀπεκρίθη ὁ Ῥῶσος ἀποκαλυφθεὶς.

— Πόθεν ἔρχεσαι;

— Ἐκ Πετροπόλεως.

— Μοὶ φέρεις ἐπιστολάς;

— Ἰδοὺ αὐταί.

Καὶ ἔτεινε τῷ νεανίᾳ ἐπιστολάς ἃς οὗτος ἠνέφξε ταχέως.

— Καλὰ, εἶπεν ἀναγνώσας ταύτας. Δὲν ἔχεις ἄλλο τι νὰ μοὶ δώσῃς;

— Τίποτε.

— Καὶ πῶς ἦλθες εἰς Κροζίαν;

— Διὰ θαλάσσης.

— Τὸ πλοῖον δι' οὗ ἦλθες ἀνεχώρησεν;

— Ὅχι, εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα.

— Θ' ἀπαντήσω εἰς τὸν Γρηγόριον καὶ θ' ἀναχωρήσῃς εὐθὺς πάλιν.

— Ὅχι, εἶπε, μένω. Ἐχῶ διαταγὴν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω πλέον.

— Καὶ παῖς σοὶ ἔδωκε τὴν διαταγὴν ταύτην; ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξιος ἐκπεπληγμένος.

— Ὁ ἀδελφός σου.

— Πρὸς τίνα σκοπὸν;

— Φοβεῖται μὴ λησμονήσῃς τὴν ἐντολήν τὴν ὁποίαν ἔλαβες.

— Πολὺ ἀμφισβᾷλει ὁ ἀδελφός μου περὶ τῆς ἐπιτυχίας μου, εἶπεν ὁ νεανίας διὰ προσβεβλημένου τόνου, δὲν ἔχω ἀνάγκην οὔτε φύλακος, οὔτε συντρόφου.

— Εἶσαι βέβαιος;

— Ὁ Ἀλέξιος ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ Ἰβάν ἐμεδίασε.

— Τὰ πάντα ἔμαθον ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μου, ἐξηκολούθησεν οὗτος. Νυμφεύεσαι τὴν δεσποινίδα Λορζύ.

— Ἐ! καὶ λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ νεανίας μετ' ἀγερῶχου ὕψους.

— Ὁ γάμος αὐτὸς εἶν' ἀδύνατος.

— Διότι δὲν τὸν ἐπιδοκιμάζεις σύ;

— Διότι ἐκθέτει τὸ μέλλον σου καὶ καταστρέφει τὰ σχέδια τοῦ Γρηγορίου.

— Ἐὰν ὅμως τὸν θέλω;

— Δὲν θὰ γίνῃ ποσῶς.

— Θὰ τὸν ἐμποδίσῃς ἰσως.

— Θὰ τὸν ἐμποδίσω.

Ἔπεται συνέχεια.

**B

ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ:

Ἄδελτος δρ. 8. — Δεδεμένος δρ 7. —

Ὅμοῦ Α' καὶ Β' τόμ. δεδεμέν. • 12,50